

LESSON 30**WAKKALI – THE MONK WHO ADMIRERD THE BEAUTY OF THE
BUDDHA**

In Savatthi in India there was a young man who loved the Buddha so much that whenever he met Him he kept on admiring the Buddha's appearance, His colour and His handsome- ness. One day he thought, 'So long as I live in my home I cannot see the Buddha always. I must go to the temple and be ordained. Then I can see Him daily.

So he went to the temple and asked the Buddha to ordain him. Then the Buddha ordained him.

Now he has the chance to admire the Buddha's appearance always. He did nothing but day and night -- morning and evening, at breakfast and at lunch and all the time at every place whenever the Buddha went. Wakkali followed Him like his own shadow and kept on admiring Him. The Buddha waited for his knowledge to ripen and said not a word. After a few years the Buddha realised that Wakkali's knowledge was ripened and said to him, "Wakkail, what shall it profit you to look upon my body which is changing always? Whosoever, Wakkali, beholds my teaching, he beholds me."

သင်ခန်းစာ (၃၀)**ဝက္ကလိ - မြတ်စွာဘုရား၏ ကြည်ညိုဖွယ်အသွင်ကို နှစ်သက်သော ရဟန်း**

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌ မြတ်စွာဘုရား၏ လှပကြည်ညိုဖွယ် ရုပ်အဆင်းနှင့် အသွင်အပြင်ကို အလွန်ပင် အားကျ ကြိုက်နှစ်သက်လွန်း၍ မြတ်စွာဘုရားအား မြင်တိုင်း ချစ်ခင်အားကျသော အမျိုးသားတစ်ယောက်ရှိ ခဲ့လေသည်။ တစ်နေ့တွင် သူသည် ဤသို့ စဉ်းစားမိ၏။ "ငါ အိမ်မှာနေ နေသ၍ မြတ်စွာဘုရားအား ဖူးမြော်ချင်တိုင်း ဖူးမြော်ခွင့်ရ မည်မဟုတ်။ ငါကျောင်းတော်ကို သွား၍ ရဟန်းပြုမယ်။ ဒါမှ ငါနေတိုင်း ဘုရားကို တွေ့ခွင့်ရမယ်။"

ထိုအကြံအတိုင်း ကျောင်းတော်ကို သွားပြီး မြတ်စွာဘုရားအား သာသနာ့ဘောင် အတွင်း ဝင်ခွင့်ပြုပါရန် လျှောက်တောင်း၍ မြတ်စွာဘုရားက ရဟန်းပြုခွင့်ပေးလိုက်လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ချောမောလှပသော မျက်နှာတော်နှင့်ကြည်ညိုဖွယ် အသွင်ကို အမြဲမပြတ် ငေးမောနေတော့သည်။ တခြားဘာမှ မလုပ်ဘဲ။ နေ့ရော ညပါ နံနက် ညနေခင်း အာရုံဆွမ်း နေ့ဆွမ်းအချိန်များနှင့် ကျန်အချိန်များအားလုံးပါ မြတ်စွာဘုရား ဘယ်သွားသွား အနောက်က တကောက်ကောက် အရိပ်သဖွယ်လိုက်ပါ လျက် ငေးမောအားကျနေလေတော့၏။ မြတ်စွာဘုရား ဤသည်ကို သိသော်လည်း သူ့ပါရမီ မရင့်ကျက်သေးသ၍ ဘာမှ မဆိုတော်မူပေ။ နှစ်အနည်းငယ်ခန့် ကြာသောအခါ သူ့ရဲ့ပါရမီရင့်ကျက်လာသည်ဟု သိသဖြင့် ‘ဝက္ကလိ ဤအစဉ်အမြဲ ပြောင်းလဲဖောက် ပြန်နေသော ငါ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို သဘောကျရုံနှင့်သင့်အတွက် အဘယ်အကျိုးရှိ မည်နည်း။ ဝက္ကလိ ငါဘုရား၏ တရားတော်ကို ကြည်ညိုသူသည်သာ ငါ့အား တကယ်ကြည်ညိုသူသာဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

Wakkali did not go away and instead of reading, learning, meditating or preaching the Dhamma continued to admire the Buddha. Then Buddha thought, ‘Unless this monk gets a shock he will never come to understand.’ So one day the Buddha had an invitation from a man to spend three months in Rajagaha. On the day He left for Rajagaha, Wakkali also tred to follow the Buddha. The Buddha said: ‘Go back, Wakkali. don't follow me. I must go alone.’

So Wakkali returned to his room disappointed and began to think, “What a long pe-riod is three months! He does not talk to me for three months; neither can I see Him for three long months. What a miserable period I have to spend! What is the use of my living any longer. T throw myself headlong from the top of a mountain.” So with this thought, he climbed to the top of a mountain called Mount Vulture Peak.

သို့သော်လည်း ဝက္ကလိ တရားမကျင့်၊ တရား မထိုင်၊ စာလဲ မသင်၊ မဖတ်ဘဲ အရင်တိုင်း တစ်ဖဝါးမှမခွါ ကြည်ညိုအားကျမြဲ အားကျနေလေ၏။ “မြတ်စွာဘုရား ဤသို့ စဉ်းစားတော်မူ လေသည်။ “ဤရဟန်း သံဝေဂဉာဏ်

သင်ခန်းစာမရဘဲ တရားမရနိုင်ဟု စဉ်းစားမိကာ၊ တစ်နေ့တွင် မြတ်စွာဘုရားအား ရာဇဂြိုဟ်မှာ ဝါတွင်းသုံးလ သီတင်းသုံးရန် ဒကာတစ်ဦး လျှောက်ထားလာ၍ ထွက်ခွါလာခဲ့လေသည်။ ဝက္ကလိ မြတ်စွာဘုရားနောက်ပါးက လိုက်ခဲ့ရာ မြတ်စွာဘုရားက ဝက္ကလိ ပြန်လော့၊ ငါ့နောက် မလိုက်ခဲ့နဲ့၊ ငါတစ်ပါးတည်းသွားလို့၏ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဝက္ကလိ လွန်စွာစိတ်ဆင်းရဲ စိတ်ပျက်ကာ ကျောင်းတော်သို့ ပြန်၍ ဤသို့ စဉ်းစား၏။ “ငါ မြတ်စွာဘုရား အနားမှာမရှိဘဲ၊ မြတ်စွာဘုရားကို မမြင်ရမယ့် သုံးလ အချိန်သည် လွန်စွာကြာမြင့်လှ၏။ ငါ့ကို မြတ်စွာဘုရား စကားမိန့်တော်မူဘဲ။ ငါကလဲ မြတ်စွာဘုရားအား တွေ့ခွင့်မရှိတဲ့ ဒီသုံးလကို ငါ ဘယ်လို စိတ်ဆင်းရဲစွာ ဖြတ်သန်းရမလဲ။ ဒီလိုဘဝနဲ့နေရတာ ဘာအဓိပ္ပါယ်ရှိသလဲ၊ ယခုဘဲ တောင်ထိပ်ပေါ်ကနေ ခုန်ချပြီး သေတာဘဲ ကောင်းပါတယ် ဟု စဉ်းစားကာ ငွင်းတတောင်ထိပ်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့လေ၏။

Now the Buddha, staying in Rajagaha, saw with His mind’s eye Wakkali about to jump from the Vulture Peak and thought, “If this monk gets no comfort nor consolation from me he will kill himself.” Then immediately He sent forth a radiant image of himself and showed Himself before the monk. As soon as Wakkali saw the Buddha standing before him his sorrow vanished from him. Then the Buddha filled his mind with joy, happiness and peace, saying:

“The monk who has perfect faith in the Religion of the Buddha will be full of joy and satisfaction and reach the place of peace, happiness and end of sorrow.” °

Wakkali thought, “I ‘have seen the teacher. He is calling me I must go to Rajagaha, with him. But how shall I go? asked himself. Then he heard, ‘Come Wakkali, fear not, as you look upon me, I will lift you up even.as one who lifts up an elephant that has sunk in the mud. I will release you from sorrow and sadness as one who releases the sun from cléuds.” In a moment Wakkali was really before the Buddha in Raja- gaha and while listening to the Buddha, became perfect.

ရာဇဂြိုဟ်မှာ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဉာဏ်တော်ဖြင့် ဝက္ကလိ ငွင်းတတောင်ထိပ်မှ

ခုန်ချမည်ကို သိမြင်တော်မူပြီး ဤသို့ စဉ်းစား၏။ “ငါဘုရား ဒီရဟန်းကို သနားကြင်နာမှုဖြင့် မဖျောင်းဖျပါက သူ့ကိုယ်သူ အဆုံးစီရင်ပေလိမ့်မည်ဟု စဉ်းစားကာ ချက်ချင်းပင် တန်ခိုးတော်ဖြင့် ရောင်ခြည်တော်များ ဝက္ကလိဆီသို့ စေလွှတ်လိုက်လေ၏။ ဝက္ကလိ ရှေ့မှောက် မြတ်စွာဘုရား ရောက်နေသကဲ့သို့ သူ့ရှေ့၌ မြတ်စွာဘုရား ရပ်တော်မူသည်ကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း ဝမ်းနည်း လွမ်းဆွေးမှုများ ပယ်ပျောက်ကာ မြတ်စွာဘုရား၏ သနားကြင်နာ ကရုဏာတော် မေတ္တာတော်ကြောင့် စိတ်နှလုံး ရွှင်ပြုံးမှု ချမ်းသာမှုကို ဖြစ်စေလေ၏။

“ငါဘုရား၏ အဆုံးအမ တရားတော်၌ သဒ္ဓါတရား အပြည့်အဝရှိ ယုံကြည်သော ရဟန်းသည် စိတ်ဆင်းရဲဒုက္ခ များ ငြိမ်းအေးရာ ချမ်းသာမှုအပြည့်နှင့်စိတ်နှလုံး အေးချမ်း နှစ်သက်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်၏”ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

“ငါ ဆရာကို မြင်လေပြီ။ ငါဘုရားရှိရာ ရာဇဂြိုဟ်သို့ ဘုရားခေါ်ရာ ငါရောက်အောင် သွားရမယ်။ ဒါပေမယ့် ငါဘယ်လိုသွားရမလဲဟု စဉ်းစားစဉ် မြတ်စွာဘုရားက “ချစ်သား ဝက္ကလိ လာလော့၊ မကြောက်လေနှင့်၊ ငါ့ကိုကြည့် လော့၊ ရွံ့ညွှန်၌နစ်နေသော ဆင်ကို မထုတ်သကဲ့သို့ သင့်အား ငါဆောင်ယူနိုင်၏။ သင်ခံစားနေရသောစိတ်သောက ဝမ်းနည်း ပူဆွေးမှုများကို တိမ်တိုက်ထဲမှ လွတ်ထွက်လာသော နေမင်းကဲ့သို့ ငါ ဖယ်ရှားပေးမည်”ဟု မိန့်တော်မူ လေ၏။ ချက်ချင်းပင် ဝက္ကလိသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ သီတင်းသုံးနေသော မြတ်စွာဘုရား ရှေ့တော်မှောက်သို့ ရောက်ရှိ ကာ တရားတော်ကိုနာယူနေရင်း တရားတော်၏အဆုံးမှာပင် အေးချမ်းသောနိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုလေတော့သည်။

